

การมุ่งเน้นการลดความผิดพลาดที่มีผลต่อศักยภาพในการแข่งขันของอุตสาหกรรมสิ่งทอในจังหวัดสมุทรสาคร

พีรณันท์ ต้นเรืองศรี

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาระดับการมุ่งเน้นการลดความผิดพลาดของอุตสาหกรรมสิ่งทอในจังหวัดสมุทรสาคร 2) เพื่อศึกษาระดับศักยภาพในการแข่งขันของอุตสาหกรรมสิ่งทอในจังหวัดสมุทรสาคร 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของการมุ่งเน้นการลดความผิดพลาดกับศักยภาพในการแข่งขันของอุตสาหกรรมสิ่งทอในจังหวัดสมุทรสาคร เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามและใช้วิธีสุ่มตัวอย่างจากบุคลากร จำนวน 234 คน วิเคราะห์ข้อมูลสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ การหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมุติฐานโดยใช้ค่าสถิติ t-test (Independent-Samples t-test), One – way Anova และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สันในการสรุปผลเพื่อหาความสัมพันธ์ของตัวแปร

ผลการวิจัยพบว่าข้อมูลทั่วไปของผู้จัดการฝ่ายผลิตของอุตสาหกรรมสิ่งทอในจังหวัดสมุทรสาคร จำนวน 234 คน จำแนกตาม เพศ อายุ การศึกษา ประเภทของอุตสาหกรรมสิ่งทอ ได้ดังนี้

เพศ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 143 คน คิดเป็นร้อยละ 61.1 และเป็นเพศชาย จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 38.9 ตามลำดับ

อายุ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อายุระหว่าง 31-40 ปี จำนวน 132 คน คิด เป็นร้อยละ 65.4 รองลงมาอายุระหว่าง 41-50 ปี จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 31.2 อายุ 51 ปีขึ้นไป จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 8.1 และอายุระหว่าง 20-30 ปี จำนวน 10 คิดเป็นร้อยละ 4.3 ตามลำดับ

การศึกษา พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการศึกษาว่าปริญญาตรี จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 43.2 รองลงมามีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 118 คน คิดเป็นร้อยละ 50.4 และ สูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 6.4 ตามลำดับ

ประเภทของอุตสาหกรรมสิ่งทอ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อยู่ในอุตสาหกรรมสิ่งทอต้นน้ำ จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 37.2 รองลงมาคืออุตสาหกรรมสิ่งทอกลางน้ำ จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 83.9 และอุตสาหกรรมสิ่งทอปลายน้ำ จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 26.9

1. บทนำ

อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มของไทยมีมานานกว่า 40 ปี และเป็นอุตสาหกรรมที่มีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศ มีบทบาทสำคัญในการกระตุ้นการพัฒนาเศรษฐกิจภายในประเทศอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มเป็นสาขาการผลิตที่สร้างรายได้ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศอยู่ที่อันดับ 4 คิดเป็นมูลค่า 245 พันล้านบาท หรือ ร้อยละ 2.2 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งประเทศ

มูลค่า (Gross Domestic Product : GDP) การส่งออกสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มไทยเดือนมีนาคม 2560 มีมูลค่า 618.39 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เพิ่มขึ้นร้อยละ 8.06 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน ด้านการนำเข้า มีมูลค่า 422.84 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เพิ่มขึ้นร้อยละ 9.90 ทำให้เกินดุลการค้า 195.55 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ทำให้ไตรมาสแรกของปี (เดือนมกราคม – มีนาคม) มีมูลค่าการส่งออกรวม 1,631.77 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.82 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน ด้านการนำเข้ามีมูลค่า 1,128.48 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.67 ทำให้เกินดุลการค้า 503.29 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ (การดี เทียวไฟ โรจน์, ภูมิพร ธรรมสถิตย์เดช, และ สถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ 2559)

สิ่งทอเป็นสินค้าที่มีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจของไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งช่วงเริ่มต้นของการพัฒนาอุตสาหกรรมเช่นเดียวกับประเทศอื่นๆ เช่น ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ ไต้หวัน และฮ่องกง ซึ่งอุตสาหกรรมนี้เคยมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศเหล่านี้และเป็นอุตสาหกรรมเริ่มต้นของการพัฒนาอุตสาหกรรม แต่ในปัจจุบันล้วนลดความสำคัญลงเนื่องมาจากปัญหาค่าจ้างแรงงานที่สูงขึ้น ก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงของความได้เปรียบในการผลิตและการส่งออกสินค้าสิ่งทอในตลาดโลก จนปัจจุบันประเทศญี่ปุ่นที่เคยเป็นประเทศส่งออกสินค้าสิ่งทอของโลกยังกลับกลายมาเป็นประเทศนำเข้าสุทธิ และประเทศไต้หวันก็มีแนวโน้มเช่นเดียวกับประเทศญี่ปุ่นที่ปริมาณการส่งออกมีแนวโน้มลดลง อุตสาหกรรมสิ่งทอเป็นอุตสาหกรรมที่มีบทบาทที่สำคัญอย่างยิ่งต่อระบบเศรษฐกิจมาอย่างต่อเนื่อง ทั้งในด้านการสร้างรายได้ให้แก่ประเทศในการส่งออก ซึ่งแต่ละปีมีมูลค่าไม่ต่ำกว่า 5,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ และมีสัดส่วนสูงเป็นอันดับ 4 รองจากมูลค่าการส่งออก ผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ แผงวงจรไฟฟ้า และรถยนต์อุปกรณ์และส่วนประกอบ อุตสาหกรรมสิ่งทอของไทยมีกระบวนการผลิตที่ครบวงจรตั้งแต่ การผลิตเส้นใย การปั่นด้าย ถักผ้า ฟอกย้อม ตัดเย็บ เสื้อผ้าสำเร็จรูป และผลิตภัณฑ์สิ่งทออื่นๆ เช่น เคหะสิ่งทอ ซึ่งในการผลิตแต่ละขั้นตอนนี้มีผู้ผลิตอยู่เป็นจำนวนมากซึ่งส่วนใหญ่เป็นผู้ผลิตขนาดกลางและขนาดเล็กกระจายอยู่ทั่วภูมิภาค ส่งผลให้เกิดการจ้างงานเป็นจำนวนมาก อีกทั้งยังเป็นอุตสาหกรรมที่สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับประเทศ โดยคิดเป็นสัดส่วนเฉลี่ยประมาณร้อยละ 7 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ (สถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ 2559) อุตสาหกรรมสิ่งทอของไทยมีการผลิตอย่างครบวงจรตั้งแต่อุตสาหกรรมต้นน้ำ (เส้นใยธรรมชาติ) อุตสาหกรรมกลางน้ำ (การทอผ้า การย้อมผ้า การพิมพ์ลาย) และอุตสาหกรรมปลายน้ำ (การตัดเย็บ) และยังสามารถรวมกลุ่มตั้งสมาคมเพื่อพัฒนาและแก้ไขปัญหา อุตสาหกรรม สิ่งทอซึ่งกันและกันอย่างเข้มแข็ง รวมไปถึงผู้ประกอบการไทยมีประสบการณ์ด้านสิ่งทอยาวนานมากกว่า 30 ปี ทำให้ผู้ซื้อมีความเชื่อมั่นสินค้าส่วนใหญ่เป็นที่ยอมรับในตลาดโลกและมีแรงงานเพียงพอในการผลิต นอกจากนี้ยังมีตลาดภายในและต่างประเทศที่ใหญ่พอสมควรที่จะสามารถรองรับสินค้าแต่ละอุตสาหกรรมได้ มีการบริหาร โควตาส่งออกอย่างมีประสิทธิภาพ รัฐบาลมีเสถียรภาพ ทำให้เป็นที่มั่นใจของนักลงทุนและด้วยความร่วมมือที่ดีระหว่างภาครัฐและเอกชนในการ แก้ไขปัญหาอุตสาหกรรมสิ่งทอ ประการสำคัญประเทศไทยอยู่ในภูมิภาคที่เหมาะสมโดยเป็นศูนย์กลางในเอเชียอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มยังเป็นอุตสาหกรรมที่สร้างรายได้ให้กับประเทศเป็นจำนวนมาก แม้ว่าในบางช่วงจะเกิดปัญหาค่าแรงงานขึ้นต่ำ แต่ในระยะต่อมาอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มไทยก็

ได้เริ่มมีการขยายตัวอย่างรวดเร็วและในจำนวนที่สูงมากขึ้นอีกครั้ง อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มไทยมีการขยายตัวมาหลายครั้ง ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างการผลิตภายในประเทศ จำนวนเครื่องจักรเพื่อการผลิตของอุตสาหกรรมสิ่งทอทุกสาขาก็มีปริมาณเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการมุ่งเน้นการลดความผิดพลาดของอุตสาหกรรมสิ่งทอในจังหวัดสมุทรสาคร
2. เพื่อศึกษาระดับศักยภาพในการแข่งขันของอุตสาหกรรมสิ่งทอในจังหวัดสมุทรสาคร
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของการมุ่งเน้นการลดความผิดพลาดกับศักยภาพในการแข่งขันของอุตสาหกรรมสิ่งทอในจังหวัดสมุทรสาคร

3. สมมติฐานการวิจัย

1. ปัจจัยประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อทางการมุ่งเน้นการลดความผิดพลาดของอุตสาหกรรมสิ่งทอในจังหวัดสมุทรสาครแตกต่างกัน
2. ปัจจัยประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อศักยภาพในการแข่งขันของอุตสาหกรรมสิ่งทอในจังหวัดสมุทรสาครแตกต่างกัน
3. การมุ่งเน้นการลดความผิดพลาดมีความสัมพันธ์ต่อศักยภาพในการแข่งขันของอุตสาหกรรมสิ่งทอในจังหวัดสมุทรสาคร

4. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เป็นข้อเสนอแนะในการมุ่งเน้นในการลดความผิดพลาดที่มีผลต่อศักยภาพในการแข่งขันของอุตสาหกรรมสิ่งทอในจังหวัดสมุทรสาคร
2. เป็นข้อมูลในการดำเนินธุรกิจของอุตสาหกรรมสิ่งทอ เพื่อเสริมสร้างศักยภาพในการรองรับมาตรฐานของอุตสาหกรรมสิ่งทอในจังหวัดสมุทรสาคร
3. เป็นแนวทางการแก้ไขปัญหาและข้อเสนอแนะไปใช้ในการมุ่งเน้นในการลดความผิดพลาดของอุตสาหกรรมสิ่งทอในจังหวัดสมุทรสาคร
4. เป็นแนวทางส่งเสริมให้องค์กรของอุตสาหกรรมสิ่งทอในจังหวัดสมุทรสาคร มีการมุ่งเน้นในการลดความผิดพลาดที่มีผลต่อศักยภาพในการแข่งขัน

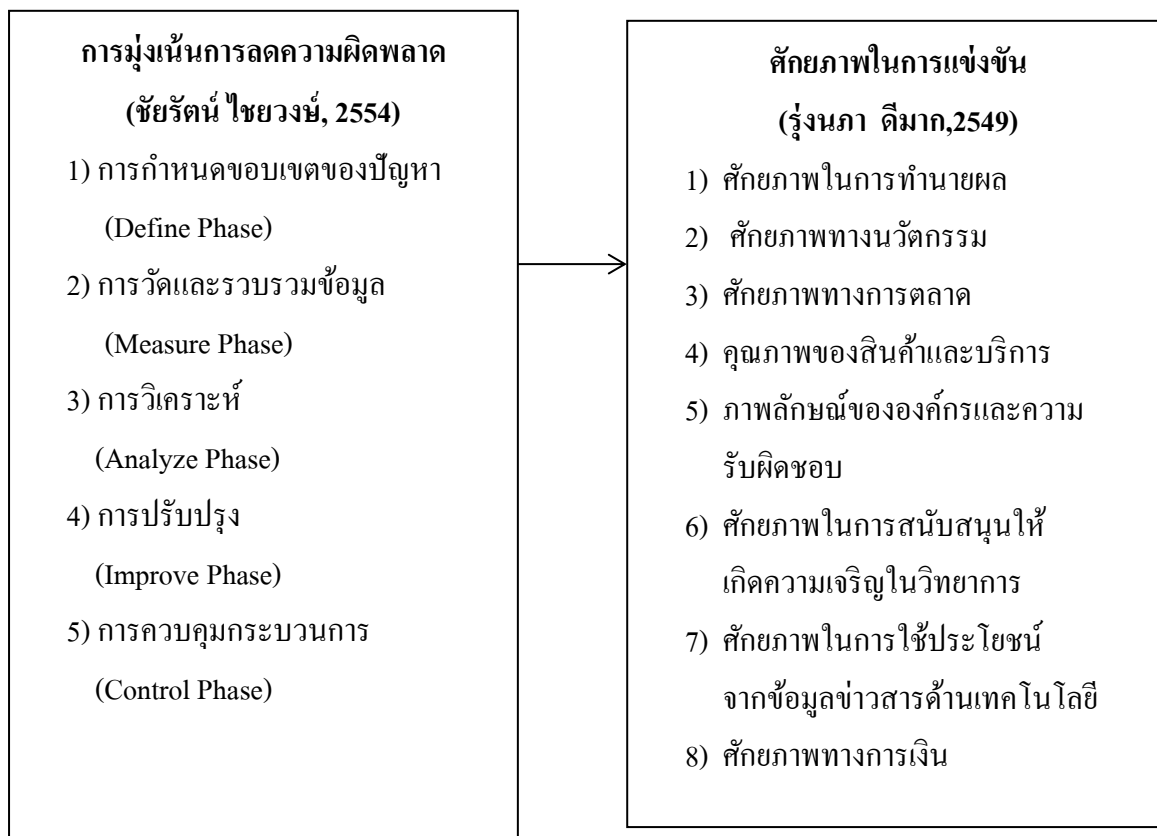
5. ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้ศึกษาเฉพาะการมุ่งเน้นการลดความผิดพลาดที่มีผลต่อศักยภาพในการแข่งขันของอุตสาหกรรมสิ่งทอในจังหวัดสมุทรสาครเท่านั้น

ตัวแปรต้น

ตัวแปรตาม

6. ระเบียบวิธีวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลที่รวบรวมได้จากแบบสอบถาม ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยแบ่งได้ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้จัดการฝ่ายผลิตของอุตสาหกรรมสิ่งทอในจังหวัดสมุทรสาคร โดยใช้วิธีการประมวลผลทางหลักสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) โดยการหาค่าความถี่และร้อยละ

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดการเชิงคุณภาพที่มีผลต่อศักยภาพในการแข่งขันของอุตสาหกรรมสิ่งทอในจังหวัดสมุทรสาคร โดยใช้วิธีการประมวลผลทางหลักสถิติเชิงพรรณนา นำข้อมูลที่รวบรวมได้มาวิเคราะห์หาค่าทางสถิติ ซึ่งประกอบด้วย ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยนำเสนอข้อมูลในรูปแบบตารางควบคู่กับการบรรยาย

และสรุปผลการดำเนินการวิจัยซึ่งกำหนดการให้คะแนนคำตอบของแบบสอบถาม ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2535: 99-100)

ระดับความคิดเห็นมากที่สุด	กำหนดให้ 5 คะแนน
ระดับความคิดเห็นมาก	กำหนดให้ 4 คะแนน
ระดับความคิดเห็นปานกลาง	กำหนดให้ 3 คะแนน
ระดับความคิดเห็นน้อย	กำหนดให้ 2 คะแนน
ระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด	กำหนดให้ 1 คะแนน

แล้วหาค่าเฉลี่ยของคำตอบแบบสอบถาม โดยใช้เกณฑ์ในการแปลความหมายค่าเฉลี่ยดังนี้(บุญชม ศรีสะอาด, 2535: 99-100)

ค่าเฉลี่ย 4.21-5.00	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.41-4.20	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย 2.61-3.40	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.81-2.60	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00-1.80	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบทางการมุ่งเน้นการลดความผิดพลาดที่มีผลต่อศักยภาพในการแข่งขันที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา ประเภทอุตสาหกรรมสิ่งทอจังหวัดสมุทรสาคร โดยใช้วิธีการทดสอบ ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่มีมากกว่า 2 กลุ่ม ใช้เทคนิคการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (Analysis of Variance: ANOVA)

ตอนที่ 4 ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างทางการมุ่งเน้นการลดความผิดพลาดของอุตสาหกรรมสิ่งทอในจังหวัดสมุทรสาคร และศักยภาพในการแข่งขันของอุตสาหกรรมสิ่งทอในจังหวัดสมุทรสาครของผู้จัดการฝ่ายผลิต โดยใช้การวิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Correlation Analysis)

7. สรุปผลการวิจัย

1.1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้จัดการฝ่ายผลิตของอุตสาหกรรมสิ่งทอในจังหวัดสมุทรสาคร ผู้จัดการฝ่ายผลิตของอุตสาหกรรมสิ่งทอในจังหวัดสมุทรสาคร จำนวน 234 คน พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 143 คน ร้อยละ 61.1 มีอายุระหว่าง 31 – 40 ปี จำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 56.4 มีระดับการศึกษา ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี 118 คน คิดเป็นร้อยละ 50.4 เป็นประเภทของอุตสาหกรรมสิ่งทอต้นน้ำ จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 37.2

1.2 การวิเคราะห์แนวทางการมุ่งเน้นการลดความผิดพลาดของอุตสาหกรรมสิ่งทอในจังหวัดสมุทรสาคร

แนวทางการมุ่งเน้นการลดความผิดพลาดของอุตสาหกรรมสิ่งทอในจังหวัดสมุทรสาครจำแนกได้เป็น 5 ด้าน โดยรวมอยู่ในระดับสูง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ จะสามารถแบ่งได้เป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มแรก ระดับความคิดเห็นที่มากที่สุด ได้แก่ การกำหนดขอบเขตและปัญหา การวัดและรวบรวมข้อมูล การปรับปรุง การควบคุมกระบวนการ กลุ่มที่สอง คือหัวข้อที่ระดับความคิดเห็นอยู่ที่ระดับมากที่สุด ได้แก่ การวิเคราะห์

1.3 การวิเคราะห์ศักยภาพ

ในการแข่งขันของอุตสาหกรรมสิ่งทอในจังหวัดสมุทรสาครศักยภาพในการแข่งขันของอุตสาหกรรมสิ่งทอในจังหวัดสมุทรสาคร โดยรวมอยู่ในระดับความคิดเห็นมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อจากทั้งหมด 8 ด้าน สามารถแบ่งได้ 2 กลุ่มคือ 1 ในระดับความคิดเห็นมากที่สุด ได้แก่ ศักยภาพทางการตลาด ศักยภาพในการสนับสนุนให้เกิดความเจริญในวิทยาการ และศักยภาพในการใช้ประโยชน์จากข้อมูลข่าวสาร ด้านเทคโนโลยี 2 ในระดับความคิดเห็นมากที่สุด ได้แก่ ศักยภาพในการทำนายผล ศักยภาพทางนวัตกรรม ศักยภาพทางการเงิน คุณภาพของสินค้าและบริการ และภาพลักษณ์ขององค์กรและความรับผิดชอบต่อ

1.4 การมุ่งเน้นการลดความผิดพลาด

มีความสัมพันธ์ต่อศักยภาพในการแข่งขันของอุตสาหกรรมสิ่งทอในจังหวัดสมุทรสาคร พบว่าการกำหนดขอบเขตปัญหามีความสัมพันธ์กับศักยภาพในการทำนายผล $0.33^*(0.00)$ ศักยภาพทางการตลาด $0.52^*(0.00)$ คุณภาพของสินค้าและบริการ $0.26^*(0.00)$ การวัดและรวบรวมข้อมูลมีความสัมพันธ์กับศักยภาพในการทำนายผล $0.16^*(0.02)$ ศักยภาพทางนวัตกรรม $0.45^*(0.00)$ คุณภาพของสินค้าและบริการ $0.28^*(0.00)$ ภาพลักษณ์ขององค์กรและความรับผิดชอบต่อ $0.62^*(0.00)$ การวิเคราะห์มีความสัมพันธ์กับศักยภาพทางการตลาด $0.37^*(0.00)$ ภาพลักษณ์ขององค์กรและความรับผิดชอบต่อ $0.34^*(0.00)$ การปรับปรุงมีความสัมพันธ์กับศักยภาพในการทำนายผล $0.33^*(0.00)$ ศักยภาพทางการตลาด $0.53^*(0.00)$ คุณภาพของสินค้าและบริการ $0.28^*(0.00)$ การควบคุมกระบวนการมีความสัมพันธ์กับศักยภาพในการทำนายผล $0.59^*(0.00)$ คุณภาพของสินค้าและบริการ $0.76^*(0.00)$ ภาพลักษณ์ขององค์กรและความรับผิดชอบต่อ $0.26^*(0.00)$ ศักยภาพทางการเงิน $0.60^*(0.00)$

8. อภิปรายผลการวิจัย

2.1 ลักษณะด้านประชากรศาสตร์ที่ส่งผลต่อการมุ่งเน้นในการลดความผิดพลาด โดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้าน มีที่แตกต่างกัน ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา และประเภทของอุตสาหกรรมสิ่งทอ เนื่องจากในงานอุตสาหกรรม จะถูกกำหนดให้มีการทำงานไปในทิศทางเดียวกัน และมีระเบียบแบบแผนในการทำงานในแต่ละงานอยู่แล้ว จึงทำให้ อายุ การศึกษา และประเภทของอุตสาหกรรมสิ่งทอ ไม่มีความแตกต่างกัน

เพศของผู้จัดการอุตสาหกรรมสิ่งทอ ที่แตกต่างกัน ส่งผลให้การมุ่งเน้นการลดความผิดพลาดด้านการกำหนดขอบเขตปัญหาต่างกันอาจเป็นเพราะเพศหญิงมีความละเอียดและรอบคอบและมีการมองใน

หลายๆด้านมากกว่าเพศชายในเรื่องการกำหนดขอบเขต ซึ่งสอดคล้องกับ ชีรดา สุวัฒน์ศรี (2553) ได้ศึกษาเรื่อง ศักยภาพของสมองระหว่างผู้หญิงกับผู้ชาย ได้กล่าวว่า ผู้หญิงจะมีสมอง Hippocampus ซึ่งทำหน้าที่เก็บความจำต่อเหตุการณ์ ที่มีขนาดใหญ่กว่าผู้ชาย ดังนั้น ผู้หญิงจึงจดจำเรื่องราวต่างๆ ได้มากกว่าและสามารถระลึกถึง เหตุการณ์เก่าๆ ที่สะท้อนจิตใจได้ดีกว่าผู้ชาย โดยผู้ชายมักจะเก็บความทรงจำในภาพรวมหรือ เหตุการณ์สำคัญๆ ในขณะที่ผู้หญิงมักจะจดจำรายละเอียดของเหตุการณ์และอารมณ์ความรู้สึกในขณะนั้น และสอดคล้องกับ การุณย์ลักษณ์ พหลโยธิน (2549) ที่กล่าวว่า เพศหญิงมีศักยภาพ มีความคิด ความสามารถ มีบทบาท และไม่ใช่ผู้ด้อยโอกาส เพศหญิงมีโอกาสเรียนรู้ และเสริมสร้างประสบการณ์ให้แก่ตนเองเสมอ

2.2 ลักษณะด้านประชากรศาสตร์ที่ส่งผลต่อศักยภาพในการแข่งขัน โดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาทางด้าน มีที่แตกต่างกัน ได้แก่ เพศ และ อายุ

เพศและอายุ เพศชายและหญิงมักมีทุกมุมมองและความคิดความอ่านที่ไม่เหมือนกันในขณะที่ผู้หญิงมักจะจดจำรายละเอียดของเหตุการณ์และอารมณ์ความรู้สึกในขณะนั้น และสอดคล้องกับ การุณย์ลักษณ์ พหลโยธิน (2549) ที่ตั้งข้างต้น

อายุ เนื่องจากผู้ที่มีอายุมาก มักผ่านประสบการณ์ในเรื่องต่างๆในชีวิต จึงทำให้คิดละเอียดรอบครอบมากกว่าผู้ที่มีอายุน้อย จึงไม่แปลกใจที่อายุจะส่งผลที่แตกต่างมากกว่าประชากรด้านอื่น

ผู้ประกอบการที่มีระดับการศึกษาและประเภทของอุตสาหกรรมสิ่งทอ ของผู้ประกอบการแตกต่างกัน ความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพในการแข่งขันของอุตสาหกรรมสิ่งทอ เนื่องจาก พบว่า ผู้จัดการฝ่ายผลิตที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันและประเภทของอุตสาหกรรมสิ่งทอแตกต่างกัน มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับศักยภาพในการแข่งขันของอุตสาหกรรมสิ่งทอโดยรวมไม่แตกต่างกัน เนื่องจากมีการวัดศักยภาพการทำงานของแต่ละองค์กร ทำให้ผลที่ออกมาไม่แตกต่างกัน

2.3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการมุ่งเน้นในการลดความผิดพลาดของอุตสาหกรรมสิ่งทอในจังหวัดสมุทรสาคร

การมุ่งเน้นในการลดความผิดพลาดมีทั้งหมด 5 ด้านคือ การกำหนดขอบเขตปัญหา การวัดและรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ การปรับปรุง และการควบคุมกระบวนการ ซึ่งพบว่าด้านการวิเคราะห์มีระดับความคิดเห็นน้อยกว่าด้านอื่นและการควบคุมกระบวนการมีระดับความคิดเห็นมากที่สุด เมื่อพิจารณารายด้าน มีที่ระดับความคิดเห็นมากที่สุด คือเรื่องการควบคุมกระบวนการที่มีระดับความคิดเห็นมากที่สุด เมื่อดูรายละเอียดรายข้อพบว่าเรื่องการสนับสนุนการจัดทำแผนการควบคุมและติดตามกระบวนการทำงาน และการนำแผนงานมาช่วยในการลดของเสียในองค์กรเพื่อลดการเสียหายของสินค้า เป็นเรื่องที่มีระดับความคิดเห็นมากที่สุด เพราะว่าแผนที่ทำอยู่เป็นมาตรฐานที่ต้องทำอยู่แล้วในองค์กร เช่น KPI, TQM, CQI, KAIZEN, และ SIX SIGMA เป็นต้น รวมถึงเป็นวัฒนธรรมขององค์กรในการทำงานให้ออกมามีคุณภาพและดีที่สุด และระดับความคิดเห็นที่น้อยที่สุดคือการให้ความสำคัญกับปัญหาและจุดอ่อนของแต่ละฝ่ายในองค์กร อาจจะเป็นเพราะว่าวัฒนธรรมคนไทยไม่กล้าที่จะก้าวข้ามและวิเคราะห์หน่วยงานอื่นที่ไม่ใช่ของตน จึงทำให้การหาจุดอ่อนของฝ่ายอื่นเป็นไปได้ยาก

2.4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพในการแข่งขันของอุตสาหกรรมสิ่งทอในจังหวัดสมุทรสาคร

ศักยภาพในการแข่งขันมีทั้งหมด 8 ด้านคือ ศักยภาพในการทำนายผล ศักยภาพทางนวัตกรรม ศักยภาพทางการตลาด คุณภาพของสินค้าและบริการ ภาพลักษณ์ขององค์กรและความรับผิดชอบต่อสังคม ศักยภาพในการสนับสนุนให้เกิดความเจริญในวิทยาการ ศักยภาพในการใช้ประโยชน์จากข้อมูลข่าวสารด้านเทคโนโลยี และศักยภาพทางการเงิน ซึ่งพบว่าด้านศักยภาพในการสนับสนุนให้เกิดความเจริญในวิทยาการ มีระดับความคิดเห็นน้อยกว่าด้านอื่นและคุณภาพของสินค้าและบริการ มีระดับความคิดเห็นมากที่สุด เมื่อดูในรายละเอียดรายข้อพบว่าเรื่องที่มีระดับความคิดเห็นน้อยกว่าด้านอื่น คือเรื่อง การสนับสนุนการสื่อสารและถ่ายทอดข้อมูลในการดำเนินงานให้พนักงานได้รู้ เพื่อเข้าใจวัตถุประสงค์ของธุรกิจได้เป็นอย่างดี และเรื่องการส่งเสริมการเป็นองค์กรที่สนับสนุนให้เกิดการเรียนรู้และกระจายข้อมูลที่เรียนรู้ไปทั่วทั้งองค์กรธุรกิจ อาจจะเป็นเพราะว่า เป็นองค์กรที่มีขนาดใหญ่และมีความซับซ้อนในฝั่งองค์กร ซึ่งการกระจายข้อมูลไปยังแต่ละฝ่ายจึงจำเป็นต้องใช้เครื่องมือเข้ามาช่วย และต้องเกิดการลงทุน ในขณะที่องค์กรตั้งอยู่มานานและไม่เกิดปัญหาใดๆจึงไม่เน้นการเรียนรู้หรือเข้าใจในเรื่องนี้ และคุณภาพของสินค้าและบริการ เมื่อพิจารณารายด้าน มีที่ระดับความคิดเห็นมากที่สุดคือเรื่องการส่งเสริมการบริการลูกค้าได้อย่างมีประสิทธิภาพและตรงกับความต้องการของลูกค้า และการมุ่งเน้นการผลิตสินค้าให้มีคุณภาพสูงเพิ่มบทบาทให้ครอบคลุม เพื่อให้ลูกค้าเกิดความพึงพอใจในสินค้า อาจเป็นเพราะว่า เป็นธรรมชาติของการทำงานที่งานออกมาจะต้องดีมีคุณภาพ และตรงความต้องการของลูกค้า เนื่องจากคุณภาพสินค้าเป็นปัจจัยทำให้องค์กรอยู่รอดหัวหน้างานจึงให้ความสำคัญกับเรื่องนี้มากที่สุด

ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับศักยภาพในการแข่งขันของอุตสาหกรรมสิ่งทอโดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน อยู่ในระดับมากและมากที่สุด ดังนั้น ด้านคุณภาพของสินค้าและบริการ ด้านภาพลักษณ์ขององค์กรและความรับผิดชอบต่อสังคม ด้านศักยภาพทางการเงิน ด้านศักยภาพทางการตลาด ด้านศักยภาพในการใช้ประโยชน์จากข้อมูลข่าวสารด้านเทคโนโลยี ด้านศักยภาพทางนวัตกรรม ด้านศักยภาพในการทำนายผล และด้านศักยภาพในการสนับสนุนให้เกิดความเจริญในวิทยาการ เนื่องจากสภาวะปัจจุบันอุตสาหกรรมได้มีการแข่งขันกันค่อนข้างสูงมา

2.5 ความสัมพันธ์ระหว่างการมุ่งเน้นการลดความผิดพลาด ต่อศักยภาพในการแข่งขันอยู่ในระดับปานกลาง ของอุตสาหกรรมสิ่งทอในจังหวัดสมุทรสาคร

การมุ่งเน้นการลดความผิดพลาดมีความสัมพันธ์ต่อศักยภาพในการแข่งขันของอุตสาหกรรมสิ่งทอในจังหวัดสมุทรสาคร พบว่า การมุ่งเน้นการลดความผิดพลาดในภาพรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกและทางลบกับศักยภาพในการแข่งขัน โดยระดับที่สูงที่สุดจะเป็นกระบวนการควบคุมสัมพันธ์กับคุณภาพของสินค้าและบริการ และระดับที่ต่ำที่สุดจะเป็นกระบวนการควบคุมที่ไม่สัมพันธ์กับศักยภาพทางการตลาด

เนื่องด้วยการควบคุมทุกๆ โรงงานมีมาตรการและแผนงานการควบคุมกระบวนการในการทำอย่างต่อเนื่อง และสม่ำเสมอ จึงทำให้ด้านอื่นเช่น การกำหนดขอบเขตปัญหา การวัดและรวบรวมข้อมูล การ

วิเคราะห์ การปรับปรุง อาจถูกหิบบกมาในการแก้ไขเฉพาะด้าน มีความสัมพันธ์ที่มากกว่าจึงทำให้เกิด ศักยภาพที่เด่นชัดและชัดเจน

9. ข้อเสนอแนะ

1. เนื่องจากศักยภาพในการสนับสนุนให้เกิดความเจริญในวิทยาการ มีระดับต่ำกว่าข้ออื่นๆ ควรให้ความสำคัญต่อการพัฒนาความรู้ในการติดตามเทคโนโลยีต่างๆ เพื่อให้เกิดความก้าวหน้าในงานและเพิ่มความสามารถให้แก่พนักงาน

2. การลดความผิดพลาดในด้านของการควบคุมกระบวนการยังมีระดับน้อยกว่าด้านอื่นๆ จึงควรเพิ่มเติมการวิเคราะห์ของแต่ละฝ่ายให้มากขึ้นเพื่อให้มีความเข้าใจในสถานการณ์ที่เกิดขึ้นเพื่อจะได้นำข้อมูลมาปรับปรุงแก้ไขให้ทัน

3. สนับสนุนการจัดทำแผนงานในด้านๆ ที่ได้ดำเนินการมาอย่างต่อเนื่องให้เป็นวัฒนธรรมองค์กรต่อไป โดยสนับสนุนการให้รางวัลเพื่อกระตุ้นให้แผนที่ทำอยู่นั้นดียิ่งๆขึ้นไป

10. ข้อเสนอแนะในครั้งต่อไป

1. ใช้เครื่องมือ KPI มาวัดแทนความคิดเห็นเพื่อให้เห็นถึงปัญหาและเข้าใจในเรื่องที่ต้องการจริงๆ

2. การวิเคราะห์การวัดความคิดเห็น ในครั้งต่อไปพิจารณาใช้ผลของงานหรือพฤติกรรมที่เกิดขึ้น เช่น หัวข้อการร้องเรียน จำนวนของเสีย ความพึงพอใจ ยอดขายหรือกำไร เป็นต้นวัด ศักยภาพในการแข่งขันในครั้งต่อไป

3. ควรศึกษาปัญหาและอุปสรรคที่มีผลกระทบต่อการทำงานของผู้ประกอบการของอุตสาหกรรมสิ่งทอซึ่งจะทำให้ธุรกิจได้เล็งเห็นถึงจุดแข็งและจุดอ่อนของปัญหาและอุปสรรคเพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไข

บรรณานุกรม

วีรรัตน์ วรจันทร์.(2553)การศึกษาแนวทางการลดความสูญเสียในอุตสาหกรรมตัดเย็บ.

สถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ.ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา[ออนไลน์].เข้าถึง

จาก:http://www.thaitextile.org/main/index_t.php,2553. [เข้าถึงเมื่อวันที่:21 ตุลาคม 2560].

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม.ประวัติอุตสาหกรรมสิ่งทอ[ออนไลน์].เข้าถึงจาก:

<http://www.industry.go.th/servicelink/index.php/2013-11-25-19-25-59/2014-03-17-12-06-45,2553>. [เข้าถึงเมื่อวันที่:21 ตุลาคม 2560].

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม.ประวัติอุตสาหกรรมสิ่งทอ[ออนไลน์].เข้าถึงจาก:

<http://www.industry.go.th/servicelink/index.php/2013-11-25-19-25-59/2014-03-17-12-06-45,2553>. [เข้าถึงเมื่อวันที่:21 ตุลาคม 2560].

อ้อทิพย์ ราษฎร์นิยม.ความหมายของอุตสาหกรรม[ออนไลน์].เข้าถึงจาก:

<http://www.rmutk.ac.th/index.php?limitstart=165>. [เข้าถึงเมื่อวันที่:15 ตุลาคม 2560].

อาธิ ครุสาถกวงศ์.(2553)เศรษฐศาสตร์อุตสาหกรรม.พิมพ์ครั้งที่.กรุงเทพมหานคร:บริษัทส.เอเชียเพรส (1989)จำกัด.

อานนท์ เศรษฐเกรียงไกร.ความหมายของอุตสาหกรรมสิ่งทอ[ออนไลน์].เข้าถึงจาก:

<http://prthai.com/article/detail.asp?kid=5173>. [เข้าถึงเมื่อวันที่:25 ตุลาคม 2560].

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม.ความสำคัญของอุตสาหกรรมสิ่งทอ[ออนไลน์].เข้าถึงจาก:

<http://www.oie.go.th/index,2556>.

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม.ความสำคัญของอุตสาหกรรมสิ่งทอ [ออนไลน์].

เข้าถึงจาก: <http://www.industry.go.th/servicelink/index.php/2013-11-25-19-25-59/2014-03-17-12-06-45,2553>. [เข้าถึงเมื่อวันที่:28 ธันวาคม 2560].